USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. M.,** zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Městský úřad Dobříš,** se sídlem Mírové náměstí 119, Dobříš, o žalobě na ochranu proti nečinnosti v řízení o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla vedené u žalovaného pod č. j. MDOB/18388/2011/VLČ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2012, č. j. 44 A 103/2011 - 76,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení, a to k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1.

III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6760 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností podanou k Nejvyššímu správnímu soudu se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 11. 4. 2012, č. j. 44 A 103/2011 - 76, kterým bylo rozhodnuto ve výroku I. že žaloba stěžovatele se odmítá, ve výroku II. že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a ve výroku III. o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 2000 Kč žalobci. Žalobou podanou ke krajskému soudu se přitom stěžovatel domáhal ochrany proti nečinnosti v řízení ve věci žádosti stěžovatele o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla vedené žalovaným pod č. j. MDOB/18388/2011/VLČ.

[2] Podáním ze dne 20. 8. 2012 vzal stěžovatel kasační stížnost zpět s tím, že žalovaný vydal dne 4. 6. 2012 vyrozumění o pokračování v řízení a následně ve věci vydal rozhodnutí, kterým bylo žádosti stěžovatele vyhověno. Stěžovatel uvedl, že tím, že žalovaný vydal rozhodnutí ve věci, se stává kasační stížnost bezdůvodnou, proto bere stěžovatel kasační stížnost v plném rozsahu zpět.

[3] Stěžovatel však zároveň požádal, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení v souladu s ust. § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), a to do patnácti dnů od vydání rozhodnutí. Tuto žádost stěžovatel odůvodnil tím, že na základě obsahu své kasační stížnosti dovozuje, že napadené usnesení je nezákonné a žaloba ke krajskému soudu byla podána včas. Nečinnost žalovaného je podle názoru stěžovatele zřejmá a v tomto ohledu mu dal krajský soud zapravdu. Současně stěžovatel zdůraznil, že ke zpětvzetí kasační stížnosti přistoupil právě v důsledku pozdějšího chování žalovaného (žalovaný vydal rozhodnutí ve věci). Stěžovatel poukázal na předchozí judikaturu zdejšího soudu zabývající se obdobnou problematikou, a to na rozsudek ze dne 29. 6. 2010, č. j. 4 As 8/2010 - 91, a rozsudek ze dne 21. 2. 2012, č. j. 2 Ans 13/2011 - 48. Dále stěžovatel odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 19. 6. 2007, sp. zn. II. ÚS 187/06, ze kterého vyplývá, že rozhodování o nákladech řízení je integrální součástí soudního řízení, na kterou dopadají postuláty spravedlivého procesu.

[4] Stěžovatel dále zdůraznil, že by mu náhrada nákladů řízení náležela i v případě, kdy by nečinnost žalovaného byla „konstatována rozhodnutím Nejvyššího správního soudu", které by založilo taktéž právo na náhradu nákladů žalobního řízení. Stěžovatel zdůraznil, že z jeho předchozích podání vyplývá, že žalovaný byl ve věci přes opakované výzvy nečinný.

[5] Stěžovatel vyčíslil požadované náklady řízení tak, že požaduje náhradu nákladů řízení za tyto úkony: převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu (žaloba), účast na jednání u Krajského soudu v Praze dne 11. 4. 2012 v 9:30, písemné podání (kasační stížnost), písemné podání (zpětvzetí kasační stížnosti). Přitom za každý úkon právní služby v dané věci stěžovatel požaduje 2100 Kč bez DPH a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč bez DPH. Dále stěžovatel požaduje také úhradu DPH a zaplaceného soudního poplatku.

[6] Z vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti stěžovatele vyplývá, že rozhodnutí ve věci žádosti stěžovatele bylo skutečně vydáno dne 4. 6. 2012 pod č. j. MDOB/11212/190 a nabylo právní moci již dne 4. 6. 2012, neboť stěžovatel se na místě vzdal práva na odvolání.

[7] Stěžovatel také doložil Nejvyššímu správnímu soudu tohoto rozhodnutí a kopii vyrozumění o pokračování v řízení ze dne 4. 6. 2012.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět, Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 47 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) rozhodl o zastavení řízení.

[9] Podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč,

bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč žalobci.

[10] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že v případě, kdy se řízení o kasační stížnosti zastavuje, není oprávněn přiznat stěžovateli náhradu nákladů řízení před krajským soudem. Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, podává se tedy proti již pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (srov. ust. § 102 s. ř. s. a ust. § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ust. § 55 odst. 5 s. ř. s.). Z ust. § 54 odst. 6 s. ř. s. ve spojení s ust. § 55 odst. 5 s. ř. s. přitom vyplývá, že po nabytí právní moci je výrok usnesení závazný pro účastníky, osoby zúčastněné na řízení a orgány veřejné moci.

[11] Podle ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud rozhoduje o nákladech řízení před krajským soudem pouze v případech, kdy svým rozsudkem zrušuje rozhodnutí krajského soudu a současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu rozhodne o odmítnutí návrhu, zastavení řízení, postoupení věci nebo způsobem podle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s.

[12] Neboť v projednávané věci v důsledku zpětvzetí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval meritorně, ale pouze zastavil řízení, nemohl rozhodnout o zrušení napadeného pravomocného usnesení krajského soudu. Za této situace tak Nejvyšší správní soud (jak vyplývá z výše citované právní úpravy) nemohl rozhodnout ani o nákladech řízení před krajským soudem, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto již rozhodnutím krajského soudu v jeho výroku II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Nejvyšší správní soud tak nemohl přiznat stěžovateli náhradu nákladů řízení za některé jím požadované úkony, a to konkrétně za převzetí a přípravu zastoupení, podání žaloby ke krajskému soudu a účast na jednání krajského soudu.

[13] Při rozhodování o nákladech řízení o kasační stížnosti pak Nejvyšší správní soud vycházel ze své předchozí judikatury. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 1 Ans 4/2008 - 62, se podává, že řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nelze zastavit dle § 47 písm. b) s. ř. s. z důvodu uspokojení navrhovatele po podání žaloby.

[14] Nejvyšší správní soud tedy zvažoval možnost přiznání náhrady nákladů řízení stěžovateli podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. z důvodu, že navrhovatel vzal zpět svůj návrh na zahájení řízení pro pozdější chování odpůrce.

[15] Ve výše citovaném rozsudku dospěl mimo jiné zdejší soud k závěru, že *„Pravidlo srovnatelné s § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s. je uvedeno v § 146 odst. 2 o. s. ř., přičemž zde je explicitně uveden požadavek důvodnosti žaloby, která byla následně vzata zpět pro chování žalovaného. Ústavní soud k tomuto ustanovení občanského soudního řádu judikoval, že „o důvodnosti podání návrhu je tedy třeba uvažovat z hlediska vztahu výsledku chování žalovaného k požadavkům žalobce, což znamená, že návrh je podán důvodně zejména v případě, kdy žalovaný po zahájení řízení žalobce uspokojí, a to i tehdy, jestliže žalovaný uspokojil žalobce, ačkoli k tomu neměl právní povinnost. V tomto případě má žalobce právo, aby mu žalovaný nahradil náklady, které účelně vynaložil na uplatňování svého práva. Pokud byla důvodná žaloba vzata zpět pro chování druhého účastníka, nesmějí jít náklady řízení k tíži*

žalobce, ačkoliv ten svým projevem vůle zastavení řízení vyvolal." (nález ÚS ze dne 18. 4. 2006, sp. zn. II. ÚS 314/05, Sb. n. u. ÚS, sv. 41, str. 118). Důvodnost je tak nezbytné posuzovat z hlediska procesního, nikoliv hmotněprávního. Bylo by nelogické, aby soud řízení zastavil, ale věcí se musel dále věcně zabývat z důvodu rozhodnutí o nákladech řízení. Pro upřesnění je nezbytné uvést, že uspokojením se v citovaném nálezu rozumělo uspokojení věřitele uhrazením dluhu."

[16] V projednávané věci jde podle názoru zdejšího soudu právě o situaci, kdy je třeba považovat stěžovatelovo zpětvzetí kasační stížnosti za učiněné pro pozdější chování odpůrce, neboť je zjevné, že stěžovatel vzal svou kasační stížnost zpět právě v důsledku toho, že žalovaný vyhověl žádosti stěžovatele v řízení, v němž se stěžovatel svou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti správního orgánu.

[17] Zdejší soud tedy přiznal stěžovateli náhradu nákladů řízení za dva úkony právní služby v řízení o kasační stížnosti, a to konkrétně za sepis a podání kasační stížnosti a sepis a podání zpětvzetí kasační stížnosti, v celkové výši 4200 Kč (srov. ust. § 7 bod 5 a § 9 odst. 3 písm. f/ advokátního tarifu). Za uvedené úkony také přiznal zdejší soud náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu v celkové výši 600 Kč. Nejvyšší správní soud též navýšil přiznané náklady řízení o 20 % DPH.

[18] Jelikož mezi náklady řízení podle ust. § 57 odst. 1 patří i zaplacené soudní poplatky, přiznal stěžovateli Nejvyšší správní soud také náhradu nákladů řízení ve výši 1000 Kč za část zaplaceného soudního poplatku, která mu podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích nemohla být vrácena.

[19] Celkově tedy přiznal Nejvyšší správní soud stěžovateli náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 6760 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2012

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu